

## 2. veľkonočná nedeľa, Božieho milosrdenstva, B

*Tomáš mu odpovedal: „Pán môj a Boh môj“.*

Oddávna sa obdobie veľkej noci spájalo s radosťou a veselosťou. Tá radosť a veselosť našla odozvu v mnohých zvykoch, z ktorých niektoré pretrvávajú dodnes. Ľudia napriek životným ťažkostiam vierou vytušili to radostné tajomstvo, Ježišove zmŕtvychvstanie, ktoré je predobrazom nášho vzkriesenia.

Je dnešný človek schopný a ochotný prijať túto pravdu? Dokáže znalecky hovoriť o autách, vyzná sa v politike, vie vytušiť príčiny hospodárskej krízy, ale rozhovoru ľudského ducha sa vyhýba.

Takýto ľudia žijú akoby v hrobe, ktorý je zakrytý ťažkým kameňom. Odvaliť by ho mohol jedine Boh, ale s ním nepočítajú. Je to preto, lebo sa to vymyká predstavám človeka. Odvracia vnútorný zrak, lebo je potrebné zvyknúť si na svetlo.

Toto obdobie je obdobím svetla, radosti a nádeje. Tu sa dá objaviť veľká nádej, ktorá je prameňom životnej radosti.

Svet pokladá Ježiša za živého len vtedy, keď bude žiť vo svojich veriacich, v ich láske, v ich ľudskej veľkosti.

Násilný, skeptický, zúfalý a pomätený svet hľadá aj dnes Krista, pretože podvedome túži po pravde, pokoji, radosti a šťastí.

Ak v kresťanoch nájde otvorený bok, ruky a srdce, padne aj dnes pred tajomstvom Ježiša Krista na kolena so slovami: „*Pán môj a Boh môj.*“